

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 15T/39/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116010987
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2116010987.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava senátom v zložení predseda senátu JUDr. Dušan Szabó a prísediaci Mária Kramárová a Ing. Miloslav Lipovský, v trestnej veci proti obžalovaným S. S., nar. XX.XX.XXXX a S. E., nar. XX.XX.XXXX pre pokračujúci zločin sexuálneho násillia spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 200 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava dňa 06. februára 2018, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní: S. S., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom N., J.. N. č. XX/X, t.č. v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov

a

S. E., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom K. B., E. XXX/XXX, t.č. v O. sociálnych služieb pre dospelých, E. G. č. XXX

sa uznávajú za vinných, že

1/ v presne nezistenom čase počas mesiaca september v roku 2014 na cele číslo 110 v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, Gucmanova číslo 19/670 po predchádzajúcej vzájomnej dohode obaja vyšli na posteľ, kde odsúdený K. I. ležal na bruchu, spolu ho pridržali aby sa nemohol hýbať, vyzliekli mu nohavice a trenírky a následne mu S. E. opakovane tri alebo štyrikrát proti jeho vôli vsunul prst do konečníka,

2/ v presne nezistenom čase počas mesiaca september v roku 2014 na cele číslo 110 v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, Gucmanova číslo 19/670 po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne odsúdeného K. W. hodili na spodnú posteľ, pridržiavali mu ruky a nohy, proti jeho vôli mu stiahli nohavice a trenírky a následne mu S. S. do análneho otvoru rukoväťou napred zasunul zvon na prepchávanie odpadu a keď mu uvedený zvon vytiahol z análneho otvoru, tak to isté urobil K. W. aj S. E. a toto konanie zopakovali tri alebo štyri krát, kde po danom skutku K. W. nevyhľadal lekárske ošetrovanie, napriek tomu, že mal zdravotné problémy,

3/ v presne nezistenom čase počas mesiaca september 2014 na cele číslo 110 v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, Gucmanova číslo 19/670, S. S. a S. E. najskôr slovné a neskôr fyzickým násillím opakovane nútili K. W. k vykonaniu orálneho sexu tak, že S. S. mu dal svoj pohlavný úd pre jeho tvár a kázal mu aby ho orálne uspokojil, čo on odmietol na čo ho S. chytil za hlavu a snažil sa mu vsunúť svoj pohlavný úd do jeho úst, čo sa mu nepodarilo a následne sa mu do úst snažil vsunúť svoj pohlavný úd aj S. E. a to tak, že mu držal hlavu, čo sa mu nepodarilo a po tom si obaja stiahli nohavice a K. W. ukazovali svoje holé zadky,

4/ taktiež v presne nezistenom čase počas mesiace september v roku 2014 na cele číslo 110 v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, Gucmanova číslo 19/670 spoločne opakovane napadli poškodeného odsúdeného K. W. tak, že ho chytili a S. S. mu opakovane vsunul prst do konečníka, pričom mal na ruke natiahnutú gumenú rukavicu, kde poškodený K. W. po danom skutku nevyhľadal lekárske ošetrovanie, napriek tomu, že mal zdravotné problémy,

teda

v bode 1 až 4

spoločným konaním násilím donútili iného k iným sexuálnym praktikám a skutok spáchali na osobe vo výkone trestu odňatia slobody,

čím spáchali

v bode 1 až 4

pokračujúci zločin sexuálneho násillia spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 200 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona,

Za to

sa odsudzujú

obžalovaný S. S.

Podľa § 200 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m) a § 38 ods. 5 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

obžalovaný S. E.

Podľa § 200 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m) a § 38 ods. 5 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na Okresný súd Trnava bola dňa 27.05.2016 podaná na obžalovaných obžaloba Okresnej prokuratúry Trnava sp.zn. 2 Pv 77/15/2207 na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 13.12.2016, 23.01.2017, 15.03.2017 a 06.02.2018, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchmi obžalovaných, výsluchmi poškodených, výsluchmi znalcov, čítaním záverov znaleckých posudkov a čítaním listinných dôkazov.

Po prednesení obžaloby na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.12.2016 obaja obžalovaní po poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobili vyhlásenie, že zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe sa cítia byť nevinní.

Poškodený K. I. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.12.2016 uviedol, že o náhradu škody nežiada. Vzhľadom na neprítomnosť poškodeného K. W. bola postupom podľa § 256 ods. 2 v spojení s § 247 ods. 3 Trestného poriadku prečítaná zápisnica o jeho výsluchu zo dňa 07.04.2016 na čl. 133, kde žiadal o náhradu škody vo výške 300,- Eur z dôvodu ujmy na zdraví - psychických problémov a zápisnica o jeho výsluchu zo dňa 25.04.2016 na čl. 145 kde sa vyjadril, že o náhradu škody nežiada.

Obžalovaný S. E., nar. XX.XX.XXXX na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.12.2016 vypovedal, že s obžalovaným S. S. a oboma poškodenými boli spoluväzni a mal s nimi aj kamarátsky vzťah, ktorý pretrval len vo vzťahu k obžalovanému S.. Ďalej uviedol, že s poškodenými mal normálny vzťah, pričom s poškodeným W. sa rozprával len občas, a to z dôvodu, že tento prišiel z Ústavu na výkon trestu Želiezovce a s ním prišli aj informácie, že udával druhých a bol manipulatívny vo vzťahu k druhým väzňom. Obžalovaný sa poškodeným vysmieval, avšak bolo to vzájomné a robili tak aby bola sranda na izbe, pričom poškodenému W. viackrát povedal, že je teplý. Obžalovaný potvrdil, že v období, ktoré je predmetom obžaloby, boli na cele obaja obžalovaní a obaja poškodení, pričom v čase od 07.30 hod. do 11.00 hod. bola cela otvorená, inak bola uzamknutá a bol na nej poriadok. O poškodenom W. vedel, že je teplý, lebo tento sa „mancoval“ na cele, vrtel zadkom a robil erotické pohyby. V roku 2014 obžalovaný nepotreboval barle, ale pri chôdzi sa musel niečoho pridržovať, napr. stien. Obžalovaného na cele ani obžalovaný S. a ani poškodení nenapadli, a to ani fyzicky a ani sexuálne, ale poškodený W. mu často masíroval chodidlá a niekedy išiel aj vyššie ku stehnám, ale vtedy mu obžalovaný povedal, aby prestal. (čl. 341-343)

Obžalovaný S. S., nar. XX.XX.XXXX na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.12.2016 vypovedal, že bol na jednej cele s obžalovaným E. ako aj s oboma poškodenými. Pokiaľ ide o trestné stíhanie, ide o pomstu poškodených, ktorým sa vysmieval a ktorým nedovoliť mať na cele homosexuálny styk, pričom poškodenému W. dal jedenkrát na cele aj facku, keď sa o také niečo na cele pokúšal. Poškodenému W. sa vysmieval za jeho predchádzajúcu trestnú činnosť, pretože o ňom vedel, že tento sexuálne zneužil 8-9 ročného chlapca, čo sa dozvedel tak, že iný odsúdený si vyžiadal rozsudok podľa spisovej značky a potom ho obžalovanému poskytol a hoci tam boli čiernou fixkou mená vyčiarknuté, meno poškodeného bolo aj cez čiernu fixku viditeľné. Obžalovaný má vedomosť o sexuálnej orientácii poškodených a vie o nich, že sú homosexuáli. Poškodení sa spolu zatvárali na záchode, o poškodenom W. vie, že mal v Trnave vzťah s odsúdeným a pokiaľ ide o poškodeného I., ten chodil na krúžok s iným odsúdeným, s ktorým robil hocičo, o čom sa dozvedel z listu, ktorý poškodený písal, ktorý však už stratil. Keď mal poškodený W. eskortu s ďalšími asi 20-timi odsúdenými sa obžalovaný poškodeného W. spýtal, či chlapcom povedal, že znásilnil 8-9 ročného chlapca, pričom poškodený po odchode za mreže len zdvihol prst a povedal „počkaj len, Ty uvidíš čo sa stane“ a potom nasledovalo trestné oznámenie. Obžalovaný ďalej uviedol, že na každej cele je zvonček, na ktorý keď sa zazvoní sa hneď ohlásí referent a keby na cele niekto kričal, bolo by to počuť na chodbu a pokiaľ by ktorýkoľvek poškodený čokoľvek z obžaloby nahlásil, ihneď by ich rozdelili a izolovali. V reakcii na výpovede poškodených obžalovaný uviedol, že nie je pravda, že je zadobre s policajtni, pretože má 9 disciplinárnych trestov a hoci 8 z nich už má zahladených, takýto odsúdený nemôže byť zadobre s policajtni. (pozn. poškodení mal ako dôvod, prečo napadnutie obžalovanými nenahlásili uviesť, že tak neurobili preto, že obžalovaný je zadobre s policajtni). O poškodenom W. obžalovaný uviedol, že tento sa obžalovanému E. stále tlačil na postel' mu masírovať nohy, obžalovaný E. však poškodeného odhodil, že tam nemá čo robiť, stalo sa to asi dvakrát. Obžalovaný o poškodenom W. uviedol, že je manipulátor, pretože tento obžalovaného žiadal, aby niektorému odsúdenému vydal menej stravy, ďalej žiadal, aby obžalovaný zariadil, aby im dali na celu poškodeného I., čo sa aj podarilo, keď sa na túto možnosť obžalovaný opýtal referenta. Obžalovaný o pohybe obžalovaného E. uviedol, že v období, ktoré je predmetom obžaloby, tento bez bariel neprešiel a pokiaľ išiel s jednou barlou, musel sa pridržovať steny. Obžalovaný neregistroval, že by sa podobným spôsobom ako on vysmieval poškodeným aj obžalovaný E.. (čl. 343-346)

Poškodený K. I., nar. XX.XX.XXXX na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.12.2016 vypovedal, že boli na cele štyria, pričom obžalovaní si z nich začali robiť srandu, začali im nadávať. OVšetky skutky, ktoré sú predmetom obžaloby sa stali v jeden deň poobede medzi 15.00 hod. až 16.00Keď bol poškodený na hornej posteli, obžalovaní na neho vyskočili, Obžalovaný S. mu chytil ruky za chrbtom a obžalovaný E. mu strčil do zadku prst asi 3-4 krát. Potom obžalovaní chytili aj poškodeného W., zhodili ho dole na posteľ a zobrali zvon, ktorý je určený na záchod a ten poškodenému W. striedavo strkali do zadku asi 5-6 krát, jeden obžalovaný poškodeného držal a druhý mu strkal do zadku zvon a potom sa obžalovaní vystriedali. Poškodený W. obžalovaným hovoril, aby ho nechali na pokoji, kričal pri tom a aby ho nechali im hovoril aj poškodený I., avšak obžalovaní neprestali. Potom sa poškodený W. začal hádať s obžalovaným S., ktorý ho nafackal. Následne poškodeného W. obžalovaný S. zhodil na zem, potom si z neho obaja obžalovaní robili srandu a dávali mu pre ústa svoje penisy tak, že poškodenému tlačili tvár svojím penisom a snažili sa mu dať svoj penis do úst, ale nedali a pred tvár poškodeného obžalovaní dávali svoje holé zadky. Poškodený potvrdil, že na cele bol spolu s oboma obžalovanými a poškodeným W.. V cele boli poschodové posteľe, poškodení spali na horných posteliach, pričom pod poškodeným W. spal obžalovaný E. a pod poškodeným I. spal obžalovaný S.. Q. napadli aj poškodeného I., ktorý nemal zdravotné problémy, ale bolelo ho to. Obžalovaní sa vyhrážali poškodeným, aby to nikomu nehovorili, lebo ich dobijú. Poškodený nezvonil na zvonček policajtom preto, lebo mu obžalovaní hovorili, aby to nerobil, inak strčia zvon do zadku aj jemu. Poškodený k pohybu obžalovaného E. uviedol, že tento chodil niekedy s barlami a niekedy bez nich, ale v tom období chodil normálne a vedel aj vyskočiť na posteľ a aj z nej zoskočiť. Poškodený nebol svedkom toho, že by obžalovaní strkali poškodenému W. prst do konečníka. Poškodený takéto niečo zažil prvýkrát na cele v Leopoldove a potom sa to už neopakovalo. Z cely potom odchádzali postupne tak, že ako prvý odišiel poškodený W., potom obžalovaný E. a napokon obžalovaný S.. Poškodený poprel, že by mal sexuálny pomer s poškodeným W. a potvrdil, že pozná systém hlások, ktoré sú na celách ako i to, že mal možnosť hocikedy ísť za pedagógom ako aj referentom. Poškodený potvrdil, že obžalovaní mali vedomosť o tom, za čo bol poškodený W. odsúdený a obžalovaní si začali z poškodeného W. robiť srandu, nadávať mu a ponižovať ho a tým sa to začalo. (čl. 346-350)

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.01.2017 bol vypočutý znalec K.. S. U., nar. XX.XX.XXXX, ktorý uviedol, že sa pridrižiava záverov svojich znaleckých posudkov č. 2015/6 zo dňa 20.05.2015 a č. 2015/5 zo dňa 19.05.2015 a na tieto sa odvoláva. Postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku boli prečítané závery oboch posudkov, pričom:

Zo Znaleckého posudku č. 2015/5 zo dňa 19.05.2015 vyplynulo, že kontakt K. W. s realitou je oslabený, má dekoncentráciu pozornosti, jeho mnestické schopnosti sú retardované, má narušenú logickú i mechanickú pamäť - obe s výraznými deficitmi a defektná je i jeho schopnosť podržať si zapamätávaný materiál. Aktuálna intelektová výkonnosť poškodeného je v pásme mentálnej retardácie - ľahkej debility s IQ 60. Osobnosť poškodeného je simplexná a retardovaná a v jeho osobnosti aktuálne dominuje anxiózne prežívanie, neistota, strach z ľudí s pocitmi ohrozenia a očakávania útoku, pričom symptómy vykazujú znaky traumatizácie, následkom čoho sú sociálne fóbie, vyhýba sa ľuďom a má pocit nedôvery. Poškodený ma naznačený sklon k fabuláciám ohrozujúceho charakteru, čo je však pre retardované osoby typické z hľadiska výkladu reality a v kombinácii s pravdepodobne zažitou traumou vcelku pochopiteľné. Podľa záverov znaleckého posudku je poškodený charakterizovaný simplexnou osobnosťou s prvkami imaturácie a retardácie. Vyskytujú sa u neho patologické črty ako anxiózne reakcie, traumatizácia a sociálne fóbie, je mentálne retardovaný so zníženým kontaktom s realitou. Vyskytli sa aj ojedinelé fabulácie, no k predmetu vyšetrovania sú irelevantné. Poškodený má čiastočne zníženú schopnosť chápať dianie okolo seba, so zníženou schopnosťou riadne reprodukovať dianie okolo seba. Má tiež čiastočne oslabenú schopnosť vnímať, zapamätať si a reprodukovať dianie v čase skutku, avšak chápanie daného skutku je nenarušené a výpoveď poškodeného vo vzťahu k vyšetrovanému skutku je vo vysokej miere vierohodná. (čl. 168-169)

Zo Znaleckého posudku č. 2015/6 zo dňa 20.05.2015 vyplynulo, že mnestické schopnosti poškodeného K. I. sú podpriemerné až retardované, duševná kontrola čiastočne zachovaná, takisto logická aj mechanická pamäť sú čiastočne rozvinuté. Vizuálne reproduktívna schopnosť je retardovaná, asociatívna schopnosť zachovaná, no subnormne rozvinutá. Aktuálna intelektová výkonnosť poškodeného je na rozhraní podpriemeru a mentálnej subnormy s IQ 80. V myslení poškodeného neboli diagnostikované prvky konfabulácie či fabulácie. Prítomná je emocionálna plochosť, vyššie etické city problematické, zúžené prežívanie. Aktuálne prevládajú depresívne obsahy so smutnou

náladou, lacrimozitou. V popredí je pasivita, nedostatočne rozvinuté stenické osobnostné kvality. Poškodený je dobromyseľný, nekonfliktný, s tendenciou vyhovieť a s neschopnosťou agresívnej prezentácie. Jeho osobnosť je charakterizovaná simplexnosťou, imaturovanosťou s intelektovou výbavou na rozhraní podpriemeru a mentálnej subnormy. Diagnostikovaná bola ľahšia depresívna symptomatika s depresívnou náladou, s insuficientnými myšlienkami, s pasivitou a lacrimozitou. K predmetu vyšetrovania neboli diagnostikované prejavy fabulácie a konfabulácie. Poškodený je schopný riadne chápať dianie okolo seba a vie dianie okolo seba riadne reprodukovávať. Schopnosť poškodeného vnímať, zapamätať si a reprodukovávať dianie v čase skutku je čiastočne znížená. Daný skutok a dianie je však schopný plne chápať. Výpovede poškodeného vo vzťahu k vyšetrovanému trestnému činu sú s vysokou mierou vierohodné. (čl. 157-158)

Znalec K.. S. U. následne vypovedal, že čiastočne znížené mnestické schopnosti a takisto schopnosť si zapamätať tesne súvisí so zníženým intelektom. U osôb, ktoré majú takto zníženú schopnosť je oslabené logické myslenie, mentálna pamäť a logická pamäť, ktorá sa dá v zmysle hľadiska výkonnosti presne kvantifikovať, ale z hľadiska vnímania reality a popisu skutkov, ktorých sa poškodení zúčastnili, táto schopnosť týmto zníženým potenciálom nie je poškodená či narušená. U poškodeného W. bola síce zistená znížená schopnosť chápať a reprodukovávať realitu, avšak uvedené nevlplyva na to, ak sa naozaj niečo deje vo vzťahu k takejto osobe. Následná interpretácia a pochopenie prečo sa veci dejú môže byť skreslená alebo mylná, ale nie je poškodená schopnosť niečo vnímať, hoci je narušená schopnosť interpretovať a chápať súvislosti, avšak nie v patologickom zmysle. Znalec uvedené vysvetlil na príklade znásilnenej osoby, keď takáto osoba žije vo vzťahu s osobou, na ktorej je závislá, môže interpretovať znásilnenie ako prejav láskavosti alebo záujmu o svoju osobu, pričom keď popisuje daný jav iným osobám, týmto je jasné, že sa deje znásilnenie. Znalec uviedol, že mentálna retardácia poškodeného W. mohla mať vplyv na vnímanie reality iba v zmysle skreslenia a interpretácie a chápania súvislostí, ale nie na to, či sa skutok stal alebo nie. K možnosti, či si poškodený W. skutok nevymyslel vzhľadom na skutočnosť, že sa u tohto poškodeného vyskytli aj ojedinelé fabulácie znalec uviedol, že fabulácie sú častým symptómom mentálne retardovaných, avšak znalec skúmal aj ďalšie faktory fabulácie a diagnostikoval aj úzkostné prežívanie, strach z ľudí a pocity ohrozenia a očakávania útoku, ktoré mali realistický podklad v tom, čo sa udialo, pričom ak by tieto symptómy prítomné u poškodeného neboli, mohol by uvažovať, nakoľko sú tieto fabulácie u poškodeného podstatné a doplnil, že práve mentálne retardovaní jedinci sú častou obeťou sexuálnych a iných útokov vo výkone trestu. Znalec tiež uviedol, že u poškodených nebola diagnostikovaná vážna duševná choroba ako napr. schizofrénia, pre ktorú je typické chorobné zamieňanie predstavy a reality. Pravdepodobnosť, že by sa poškodený W. vplyvom posmievania obžalovaného S. v kombinácii s jeho sexuálne motivovanými trestnými činmi vo svojom vnímaní dostal z pozície páchatel'a do pozície obeť je veľmi málo pravdepodobná. K percentuálnemu vyjadreniu vierohodnosti výpovede poškodeného W. vzhľadom na záver znaleckého skúmania, kde sa v znaleckom posudku uvádza, že „výpoveď poškodeného vo vzťahu k vyšetrovanému skutku je vo vysokej miere vierohodná“ znalec uviedol, že 100%-tná istota neexistuje, avšak vysoká miera vierohodnosti sa k tomu približuje a na závery jeho znaleckých posudkov by malo len okrajový vplyv, ak by vedel, za akú trestnú činnosť bol poškodený W. odsúdený. Znalec napokon uviedol, že záver o vysokej miere vierohodnosti výpovede sa so záverom o čiastočne zníženej schopnosti vnímať dianie okolo seba so zníženou schopnosťou riadne reprodukovávať dianie okolo seba nevylučuje. (čl. 368-370)

Poškodený K. W., nar. XX.XX.XXXX na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.03.2017 vypovedal, že bol svedkom toho, ako obžalovaní spravili zle poškodenému I. a aj jemu. Obžalovaní poškodeného W. dali do skrine, fackali ho a strčili mu zvon do zadku, a to tak, že ho hodili na posteľ, na nohy si mu sadol obžalovaný S., následne ho držal obžalovaný E. a do zadku mu dával zvon obžalovaný S., ktorému zvon doniesol na jeho požiadanie poškodený I.. Poškodený si nenárokuje žiadnu škodu, chce len, aby sa mu obžalovaní ospravedlnili a nerozumie tomu, prečo mu to obžalovaní spravili. Poškodený musel navštíviť psychiatrov, neustále mu to prebieha hlavou a keď na to myslí, je mu ťažko. Kamarátov nemá a ľuďom nedôveruje. Poškodený ďalej uviedol, že obžalovaní urobili zle aj poškodenému I. tak, že si dali rukavicu a strčili mu prst do zadku. Poškodený si myslel, že mu obžalovaný S. vo výkone trestu pomôže, pretože mali spoločných známych, mal ho za staršieho brata a namiesto pomoci to takto dopadlo. Poškodenému obžalovaný S. dával „pohlavie“ pre ústa. Poškodený nedokáže komunikovať s ľuďmi a nedokáže sa zaradiť do spoločnosti tak ako predtým. Poškodený uviedol, že keď bol v Leopoldove, kontaktoval ho obžalovaný S. s tým, aby „to stiahol“, že mu hrozí trest a preto poškodený aj odkladal výsluch s vyšetrovatel'kou, lebo sa bál.

Poškodený ďalej uviedol, že poškodenému I. dávali prst do zadku, pričom poškodeného I. držal obžalovaný E. a prst do zadku mu dával obžalovaný S.. Koľkokrát dali prst poškodenému I. do zadku poškodený nevedel uviesť, pričom útok na poškodeného I. trval 2-3 minúty. Poškodený ďalej uviedol, že zvon mu dávali do zadku na dolnej posteli, na ktorej spával obžalovaný E., pričom poškodenému I. obžalovaní zakričali, aby doniesol zvon. Stalo sa to tak, že obžalovaný E. mu držal hornú časť tela a obžalovaný S. mu sedel na nohách a dal mu zvon do zadku asi 3-4 krát, pričom zvon do zadku mu dal len obžalovaný S.. Ďalej sa stalo to, že obžalovaný S. si rozopol gate a tlačil poškodenému hlavu ku svojim genitáliám s tým, že sa snažil dať poškodenému do úst pohlavný úd, čo ale poškodený odmietol. Neskôr sa o to isté pokúsil aj obžalovaný E.. Stalo sa to asi 3-4 krát a nebolo to v jeden deň. Poškodený ďalej uviedol, že je možné aj to, že mu obžalovaní ukazovali holý zadok, ale nevie si spomenúť, či to bolo naozaj alebo nie. Poškodený ďalej uviedol, že obžalovaný S. robil vydavača stravy, doniesol si rukavicu bielej farby, obžalovaný E. ho držal a obžalovaný S. mu strčil 2-3 krát prst do zadku. Poškodený útoky obžalovaných hlásil asi po dvoch dňoch po útokoch bezpečnostnému pracovníkovi, avšak nič sa neriešilo a povedal to aj príbuzným. Cely boli otvorené medzi 08.00 hod. až 10.30 hod. a útoky sa stali, keď boli cely zatvorené. Poškodený potvrdil, že sa mu obžalovaný S. vysmieval a tiež to, že vie o tom, že na celách sú hlásky, ktoré slúžia na privolanie referenta režimu, ktorého úlohou je napr. zabezpečiť izoláciu osoby a tiež to, že v ústave pracujú psychológovia a lekári. Na hlásku však nezvonil, a to zo strachu o svoju bezpečnosť a na lekárskom vyšetrení nebol. Poškodený mal po útokoch bolesti pri vykonávaní potreby. Poškodený poprel, že by mal sexuálny pomer s poškodeným I. a potvrdil výpoveď poškodeného W. v tom, že z cely odchádzal ako prvý. Poškodený potvrdil, že obžalovaný E. pri chôdzi používal barle, avšak nebolo to také, že by sa nevedel hýbať a dokázal aj vyjsť na hornú posteľ. Poškodený poprel, že by niekedy masíroval obžalovanému E. nohy a poprel aj to, že by ho obžalovaný S. upozornil na to, aby sa s poškodeným I. „nešmajchlovali“, lebo nič také sa nestalo. (čl. 386-390)

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.02.2018 bol vypočutý znalec K.. V. S., K., ktorý uviedol, že sa pridrižiava záverov svojich znaleckých posudkov č. 76/2017 zo dňa 19.09.2017 a č. 79/2017 zo dňa 18.09.2017 a na tieto sa odvoláva. (pozn. oba znalecké posudky boli vypracované spoločnosťou Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o.) Postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku boli prečítané závery oboch posudkov, pričom:

Zo Znaleckého posudku č. 76/2017 zo dňa 19.09.2017 vyplynulo, že zo psychologického hľadiska nemožno vylúčiť spoluúčasť obžalovaného E. na eventuálnych agresívnych prejavoch inej osoby. Konanie, z ktorého je obžalovaný E. obžalovaný nie je v rozpore s jeho osobnostnými charakteristikami. V rámci pobytu vo výkone trestu odňatia slobody sa ocitol v spoločnosti aktívnejšieho, energickejšie vystupujúceho odsúdeného muža - obžalovaného S., ktorého mohol nasledovať v jeho odmietavých prejavoch voči iným odsúdeným, najmä v súvislosti s ich pravdepodobne menšinovou sexuálnou orientáciou. Za takýchto okolností mohlo dôjsť k určitým prejavom agresie obžalovaného E. voči takýmto osobám, ktoré nadväzovali na odmietavé a hanlivé prejavy aktívnejšieho odsúdeného. Zo psychologického hľadiska je predpokladateľné, že v interakcii s poškodenými mal menej aktívnu rolu, že kritické situácie neinicioval a že konal podľa vzoru viac aktívnej, energickejšie vystupujúcej osoby. Hodnotový systém obžalovaného je menej rozvinutý s plytkým zastúpením pozitívnych hodnôt a jeho intelektová úroveň je v nižšom pásme priemeru. U obžalovaného neboli zistené žiadne príznaky duševnej choroby v zmysle psychózy. Prítomné sú ukazovatele závislosti od psychoaktívnych látok, aktuálne v štádiu abstinencie, bez abstinčných príznakov. Obžalovaný je schopný riadne chápať dianie okolo seba a vie vierohodne reprodukovať udalosť tak, ako sa v skutočnosti stala. Obžalovaný je schopný vierohodne vypovedať aj vo vzťahu k vyšetrovanému trestnému činu a pokiaľ sa vyskytnú nezhody v jeho výpovediach s objektívnu realitou, tieto nesúvisia so žiadnou poruchou jeho pamäťových schopností, ale sú vedomého charakteru a súvisia so stratégiou jeho obrany v trestnom konaní. (čl. 455-456)

Zo Znaleckého posudku č. 79/2017 zo dňa 18.09.2017 vyplynulo, že osobnosť obžalovaného S. je primerane diferencovaná, skôr navonok zameraná, abnormne štruktúrovaná, nezrelá, egocentrická, emocionálne menej vyvážená so sklonom k energickým prejavom, ktoré sú vo väčšej miere situačne a emóciami určované, racionálne menej zvládané a v konečnom dôsledku maladaptívne, neprispôsobivé, často v rozpore so spoločenskými konvenciami aj v rozpore so zákonom. Agresivita nie je jeho dominujúcou súčasťou, nie je mu však ani cudzia a za určitých podmienok sa ľahko aktivuje v zmysle navonok zameraných verbálnych aj fyzických prejavov agresie, a to predovšetkým vzhľadom na jeho nedostatočnú sebakontrolu. Agresívne správanie obžalovaného navodzujú situácie, ktoré vníma ako

provokujúce alebo situácie, ktoré na neho pôsobia frustrujúco. Obžalovaný svoje agresívne tendencie v podstate nepotláča, ale im necháva voľný priebeh a tak sa v jeho správaní objavujú provokácie, robenie si posmeškov z iných, ponižovanie iných ako aj menej razantné prejavy fyzickej agresie. K variáciám sexuálneho správania resp. k sexuálnym menšinám zaujíma otvorene vyhranene odmietavý postoj, čo sa prejavuje jednak tým, že homosexualitu vníma ako niečo hnusné ako aj tým, že využíva kontakt s nimi na ponižujúce vyjadrenia na ich adresu, na robenie si posmeškov z nich, prípadne aj na ich fyzické atakovanie, keď v rámci výsluchu pred súdom pripustil, že poškodenému W. dal minimálne 1x facku. Obžalovaný sa netají svojim negatívnym postojom voči homosexuálom až v zmysle, že sa mu hnusia, ani faktom ich odsudzovania, ponižovania či vysmievania sa im pre nimi. Konanie, ktoré je mu kladené za vinu je v súlade s takýmto negatívnym postojom voči homosexuálom a nie je v rozpore ani s osobnostnými charakteristikami obžalovaného ako emocionálna nestabilita s nedostatočne korigovanými afektívnymi prejavmi, neprispôsobivé maladaptívne správanie, nátlakovité, provokatívne a nepriateľské prejavy s nekompromisným sebaapresadzovaním. U obžalovaného neboli zistené žiadne príznaky duševnej choroby v zmysle psychózy ani žiadne forenzne významné psychopatologické príznaky a ani prejavy fabulácie či konfabulácie k predmetu skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný je schopný riadne chápať dianie okolo seba a vie vierohodne reprodukovať udalosť tak, ako sa v skutočnosti stala. Obžalovaný je schopný vierohodne vypovedať aj vo vzťahu k vyšetrovanému trestnému činu a pokiaľ sa vyskytnú nezhody v jeho výpovediach s objektívnou realitou, tieto nesúvisia so žiadnou poruchou jeho pamäťových schopností, ale sú vedomého charakteru a súvisia so stratégiou jeho obrany v trestnom konaní. (čl. 463-465)

Znalec K.. V. S., K.. ďalej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.02.2018 vypovedal, že obžalovanému S. S. je kladený za vinu konkrétny trestný čin, pričom osobnostné charakteristiky obžalovaného sú také, že nevylučujú spáchanie tohto trestného činu obžalovaným. (pozn. znalec takto vypovedal vo vzťahu k Znaleckému posudku č. 79/2017 o osobe obžalovaného S. S.) K odpovedi na otázku č. 4 v Znaleckom posudku č. 79/2017 znalec uviedol, že jeho odpoveď nie je hodnotením dokazovania, pokiaľ znalec uviedol, že vyšetrovaný (pozn. v prípade tohto znaleckého posudku obž. S. S.) je schopný vierohodne vypovedať k vyšetrovanému trestnému činu. (čl. 534-535)

Z hodnotenia obžalovaného S. S. vypracovaného ÚVTOS a ÚVV dňa 23.11.2017 vyplynulo, že do ÚVTOS a ÚVV nastúpil dňa 05.12.2010 zo slobody predvedením. Správanie a vystupovanie obžalovaného nebolo vždy na požadovanej úrovni, nakoľko sa u neho vyskytli nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku. Po vhodnej intervencii pedagogického personálu sa jeho správanie stabilizovalo a v súčasnosti má požadovanú úroveň. Počas výkonu testu odňatia slobody bol 2x disciplinárne odmenený, naposledy dňa 13.11.2017 za plnenie pracovných povinností. Disciplinárne tresty evidované nemá. Aktuálne je pracovne zaradený na pracovisku zameranom na kovovýrobu, kde je jeho pracovná morálka nadriadenými hodnotená kladne. (čl. 505)

Zo skráteného výpisu obžalovaného S. S. vyplynulo, že tento vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov v ústave na výkon trestu do stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 1T/135/2011 zo dňa 24.10.2012, právoplatným dňa 25.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3To/129/2012 zo dňa 25.06.2013. Začiatok trestu je 02.12.2010 a predpokladaný koniec trestu je 02.12.2020. (čl. 506)

Z hodnotenia obžalovaného S. E. vypracovaného Nemocnicou pre obvinených a odsúdených a Ústavom na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne dňa 07.12.2017 vyplynulo, že obžalovaný bol do ÚVTOS a ÚVV dodaný do výkonu väzby zo slobody dňa 22.12.2011, pričom väzba trvala do 08.03.2012. Od 08.03.2012 do 24.09.2014 vykonával trest odňatia slobody a od 24.09.2014 do 04.02.2015 vykonával ďalšiu väzbu. Od 04.02.2015 nastúpil na výkon trestu odňatia slobody a do Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne bol premiestnený zo zdravotných dôvodov a dňa 09.03.2015 bol zaradený do oddielu odsúdených so zdravotným postihnutím. Dňa 09.07.2016 bol výkon trestu odňatia slobody ukončený a obžalovaný bol premiestnený do Domova sociálnych služieb pre dospelých v Hornom G. č. XXX. Jeho správanie a vystupovanie počas výkonu väzby a výkonu trestu odňatia slobody nebolo vždy na požadovanej úrovni. Príkazy a pokyny neplnil, nesprával sa v zmysle spoločenských noriem a porušoval ústavný poriadok a platné legislatívne normy. Opakovane tiež porušoval liečebný režim, za čo bol disciplinárne potrestaný. Z jeho povahových vlastností vystupuje do popredia agresívny rozmer, trpí pocitmi menejcennosti, je impulzívny a nezdržanlivý. Jeho osobnosť je veľmi nezrelá, sociálne neprispôsobivá, s poruchami správania a

drogovo závislá. K trestnej činnosti má nekritický postoj a spáchanie skutku popiera. Obžalovaný bol 5x disciplinárne potrestaný, disciplinárne odmenený nebol. (čl. 507)

Zo skráteného výpisu obžalovaného S. E. vyplynulo, že do výkonu väzby nastúpil dňa 22.12.2011 so začiatkom od 19.12.2011, pričom väzba trvala do 08.03.2012. Od 08.03.2012 do 24.09.2014 vykonával trest odňatia slobody a od 24.09.2014 do 04.02.2015 vykonával ďalšiu väzbu. Od 04.02.2015 nastúpil na výkon trestu odňatia slobody a dňa 09.07.2016 bol výkon trestu odňatia slobody ukončený. (čl. 508)

Z odpisu z registra trestov obžalovaného S. S. vyplynulo, že tento bol doposiaľ 4x súdne trestaný, pričom v prvých dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 6T/44/2006 zo dňa 09.11.2006 uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 zákona č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov so zaradením do I. nápravnovýchovnej skupiny, pričom tento trest vykonal dňa 04.02.2008. Obžalovaný bol napokon rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 1T/135/2011 zo dňa 24.10.2012, právoplatným dňa 25.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3o/129/2012 uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a písm. d), ods. 2 písm. e), za čo mu bol uložený okrem iného nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. (čl. 521)

Z odpisu z registra trestov obžalovaného S. E. vyplynulo, že tento bol doposiaľ 5x súdne trestaný, pričom naposledy mu bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/25/2008 zo dňa 19.11.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1To/4/2015 zo dňa 04.02.2015 uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z odpovede ÚVTOS a ÚVV Leopoldov zo dňa 30.05.2017 vyplynulo, že za obdobie roku 2014 ÚVTOS a ÚVV Leopoldov eviduje len jednu písomnosť, ktorej obsahom je útok obž. S. a obž. E. voči osobe ods. K. W., a to vyšetrovací spis ÚVTOS a ÚVV-Vyš-18/24-2014, ktorého kópiu ÚVTOS a ÚVV Leopoldov zaslal súdu. (čl. 408a)

Z podania poškodeného Petra W. zo dňa 29.09.2014 adresovaného Krajskej prokuratúre Trnava vyplynulo, že poškodený žiadal Krajskú prokuratúru Trnava o začatie konania proti obžalovaným z dôvodu, že títo porušujú jeho práva v súvislosti s listovými zásielkami, že ho ponižujú, nadávajú mu do gejov, buzerantov, a to za to, že vonku znásilňoval chlapcov a žiadali od neho sexuálny styk. K uvedenému konaniu dochádzalo potom, ako bol poškodený umiestnený na oddiel 4 do skupiny C a ubytovaný na celu č. 110. Poškodený v podaní ďalej uvádzal, že mu obžalovaní stiahli gata a strkali prsty a zvon do zadku. (čl. 1-4 vyš. spisu ÚVTOS a ÚVV Leopoldov a čl. 1-3 vyšetrovacieho spisu)

Zo Zápisnice o trestnom oznámení poškodeného K. W. zo dňa 07.11.2014 urobeného v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou vyplynulo, že poškodený bol v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov umiestnený na jednej cele s obžalovanými a poškodeným I., a to od augusta do septembra 2014, pričom verbálne konflikty medzi poškodeným a obžalovanými vyústili až do fyzického napadnutia. Najprv obžalovaný E. začal poškodeného W. bezdôvodne opakovane dlaňou pravej ruky udierať po hlave, pričom ho udrel celkovo 3-4 krát. V mesiaci september 2014 obžalovaný S. pristúpil k poškodenému W. a hodil ho na posteľ obžalovaného E., kde mu obžalovaní stiahli nohavice a trenírky, pričom obžalovaný S. kričal na poškodeného I., aby mu priniesol zvon zo záchoda, čo poškodený I. aj urobil. Obžalovaný S. sedel poškodenému W. na lýtkach a držal mu pravú ruku a obžalovaný E. mu držal ľavú ruku, pričom obžalovaný E. zobral od poškodeného I. zvon a následne rúčku z neho zastrčil do análneho otvoru poškodeného W.. Po chvíli obžalovaní rúčku zo zvona z análneho otvoru poškodeného W. vybrali. Poškodený W. lekárske ošetrenie nevyhľadal, avšak odvtedy má problém s vykonávaním veľkej potreby. Následne po asi dvoch dňoch poškodený W. pedagóga Ústavu požiadal o stretnutie s pracovníkom preventívno-bezpečnostnej služby, ktorému poškodený nahlásil, čo sa stalo. Pracovník PBS si to zapísal a povedal, že sa to bude riešiť. Keďže sa nič nedialo, poškodený W. napísal na Krajskú prokuratúru v Trnave, kde uviedol aj to, čo útoku predchádzalo, a to že obžalovaný S. bez vedomia poškodeného W. vzal tomuto z jeho skrine jeho súkromnú a úradnú korešpondenciu a tak sa dostal k informáciám o trestnom čine, pre ktorý bol poškodený W. odsúdený. Následne obaja obžalovaní začali o poškodenom

W. šíriť informácie, že je úchylák, prcačkár, gej a podobne. Poškodený W. ďalej o obžalovaných uviedol, že títo si na cele opakovane rozopli nohavice a z trenírok vytiahli pohlavný úd a chceli, aby ich poškodený orálne uspokojil, čo však poškodený odmietol. Vždy sa to udialo tak, že poškodeného obžalovaní chytili za hlavu a túto sa snažili dostať do miesta s pohlavným údom. Poškodený W. ďalej uviedol, že pár dní potom, ako mu obžalovaní strčili do análneho otvoru rúčku od zvona, ho obžalovaný S. zatvoril asi na 5-10 min. do skrine. (čl. 9-11 vyš. spisu ÚVTOS a ÚVV Leopoldov a čl. 4-11 vyšetrovacieho spisu)

Z B. záznamu o priebehu pohovoru pracovníka PBS v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov s poškodeným I. om zo dňa 02.12.2014 vyplynulo, že poškodený K. Vašek bol umiestnený na IV. oddieli ÚVTOS a ÚVV v Leopoldove na cele č. 110 od 20.08.2014 spolu s poškodeným W. a obžalovanými. Asi po jednom týždni pobytu na cele začali obžalovaní poškodeným W. a I. bezdôvodne nadávať, čo potom pokračovalo tým, že obžalovaní poškodených začali bezdôvodne fyzicky napádať tak, že ich fackali a päšťami udierali po celom tele. Poškodený chcel tieto útoky nahlásiť, ale obžalovaní sa mu vyhrážali, že ak tak urobí, zariadia mu ešte väčšie problémy a preto tak zo strachu neurobil. K. I. ďalej uviedol, že obžalovaní od poškodeného W. žiadali, aby ich orálne uspokojil čo poškodený W. vždy odmietol, za čo ho obžalovaní vždy napadli fackami a päšťami. V mesiaci september 2014 obžalovaní stiahli poškodeného W., ktorý ležal na hornej posteli na dolnú posteľ, kde mu vyzliekli nohavice a trenírky, bili ho po celom tele a obžalovaný S. zakričal na poškodeného I., aby mu podal záchodový zvon z WC. Poškodený I. to najskôr odmietol, avšak po hrozbe, že ak tak neurobí, že ho vrazia do zadku jemu im ho podal. Na to obžalovaný S. zvon násilím zatlačil poškodenému W. do análneho otvoru, po ňom to zopakoval aj obžalovaný E. a toto sa opakovalo niekoľkokrát a trvalo to asi 5 minút. Obžalovaní sa potom poškodenému W. vyhrážali, že pred nimi neutečie, lebo aj po premiestnení do ústavu v Hrnčiarovciach nad Parnou mu tam zariadia problémy, lebo tam majú známych. To isté povedali aj poškodenému I.. Poškodený I. si medzičasom ľahol na hornú posteľ, kde k nemu obaja obžalovaní priskočili a pritlačili ho o posteľ, kde mu obžalovaný S. stiahol nohavice a trenírky a obžalovaný E. mu nasilu strčil prst do análneho otvoru. Poškodený I. ich žiadal, aby ho nechali tak, že ho vo veľmi bolí, avšak obžalovaní na jeho prosbu nereagovali a obžalovaný E. mu strčil prst do análneho otvoru ešte niekoľkokrát. V tento deň už obžalovaní poškodeného I. nenapadli, ale poškodenému W. zvon násilím zatlačili do análneho otvoru ešte trikrát. (čl. 15-16 vyš. spisu ÚVTOS a ÚVV Leopoldov a čl. 173-174 vyšetrovacieho spisu)

Z Lekárskej správy S.. O. K., primára oddelenia neurológie a iných špecializovaných odborov Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne zo dňa 14.10.2015 vyplynulo, že obž. Hrušovský bol na oddelení neurológie a iných špecializovaných odborov Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne opakovane hospitalizovaný s diagnózou sclerosis multiplex. Táto diagnóza spôsobuje poškodenie nervového systému, ktoré sa okrem iného prejavuje aj poruchou hybnosti konštatín a oslabenou svalovou silou. Podľa neurologického vyšetrenia zo dňa 14.10.2014 bol obž. E. mobilný za pomoci dvoch francúzskych bariel, pričom slabosť horných končatín nebola vyšetrením zistená. Slabosť dolných končatín bola na úrovni ľahkého sťaženia. Výraznejšie bola porušená stabilita, pacient neustál bez pomoci a chôdza bola možná len s pomocou oporných pomôcok. Uvedené potom znamená, že obž. E. mal poškodenú koordináciu pohybov, najmä chôdze, pričom sa pri chôdzi musel pridŕžiavať okolitých predmetov alebo použiť barle a u obž. E. nebol zistený taký stupeň svalovej slabosti, ktorý by znemožňoval prekonať eventuálne vyliezť na prekážku použitím iba svojej svalovej sily bez pomoci druhej osoby. Nedá sa tiež vylúčiť, že obž. Hrušovský dokázal v tomto období vyliezť na horné poschodie poschodovej postele. (čl. 172)

Z rozsudku Okresného súdu Galanta sp.zn. 1T/135/2011 zo dňa 24.10.2012, právoplatného dňa 25.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3To/129/2012 zo dňa 25.06.2013 vyplynulo, že obž. S. bol uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a písm. d), ods. 2 písm. e), za čo mu bol uložený okrem iného nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. (čl. 175-186, čl. 187-196)

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/25/2008 zo dňa 29.02.2012, právoplatného dňa 29.02.2012 vyplynulo, že obž. E. bol uznaný vinným zo spáchania zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest

odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov a 2 (dva) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. (čl. 199-200)

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/25/2008 zo dňa 19.11.2014, právoplatného dňa 04.02.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1To/4/20015 zo dňa 04.02.2015 vyplynulo, že obž. E. bol po povolení obnovy konania v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava III sp.zn. 46T/25/2008 uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. (čl. 201-202, čl. 203-209)

Odôvodnenie výroku o vine:

K jednotlivým čiastkovým útokom poškodení vypovedali takto:

K bodu 1/ poškodený I. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že keď ležal na hornej posteli, obžalovaní na neho vyskočili, obžalovaný S. mu chytil ruky za chrbtom a obžalovaný E. mu strčil do zadku prst asi 3-4 krát. Uvedené vyplynulo aj z úradného záznamu o priebehu pohovoru pracovníka PBS v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov s poškodeným I. zo dňa 02.12.2014, kde mal poškodený I. vypovedať, že keď ležal na hornej posteli, obaja obžalovaní k nemu priskočili a pritlačili ho o posteľ, kde mu obžalovaný S. sťahol nohavice a trenírky a obžalovaný E. mu nasilu strčil prst do análneho otvoru. Poškodený I. ich žiadal, aby ho nechali tak, že ho vo veľmi bolí, avšak obžalovaní na jeho prosbu nereagovali a obžalovaný E. mu strčil prst do análneho otvoru ešte niekoľkokrát. Uvedený čiastkový útok potvrdil aj poškodený W., hoci tento na hlavnom pojednávaní uviedol, že prst do konečníka poškodenému strkal obžalovaný S.. Tento rozdiel vo výpovediach však súd neposúdil ako podstatný, a to s ohľadom na časový odstup medzi jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní a časom spáchania tohto čiastkového útoku.

Na tomto mieste súd k výhradám obhajoby o schopnosti obžalovaného E. vyskočiť na hornú posteľ na cele poznamenáva, že z Lekárskej správy NOO a ÚVTOS Trenčín vyplynulo, že obž. E. mal poškodenú koordináciu pohybov, najmä chôdze, pričom sa pri chôdzi musel pridŕžiavať okolitých predmetov alebo použiť barle a u obž. E. nebol zistený taký stupeň svalovej slabosti, ktorý by znemožňoval prekonať eventuálne vyliezť na prekážku použitím iba svojej svalovej sily bez pomoci druhej osoby. Nedá sa tiež vylúčiť, že obž. E. dokázal v tomto období vyliezť na horné poschodie poschodovej posteľe.

K bodu 2/ vypovedal na hlavnom pojednávaní poškodený I., ktorý priebeh čiastkového útoku obžalovaných potvrdil tak, ako to bolo uvedené v obžalobe, pričom uviedol, že obžalovaní sa v strkaní rúčky od zvonu na prepchávanie odpadu poškodenému W. do análneho otvoru striedali, pričom táto skutočnosť (o striedaní sa obžalovaných v zastrkávaní rúčky od zvonu poškodenému W. do jeho análneho otvoru) vyplynula aj z Úradného záznamu o priebehu pohovoru pracovníka PBS v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov s poškodeným I. om zo dňa 02.12.2014, kde poškodený Vašek uviedol, že obžalovaný S. zvon násilím zatlačil poškodenému W. do análneho otvoru, po ňom to zopakoval aj obžalovaný E. a toto sa opakovalo niekoľkokrát a trvalo to asi 5 minút. Je pravdou, že k tomuto čiastkovému útoky vypovedal obžalovaný W. na hlavnom pojednávaní tak, že uviedol, že rúčku od zvonu mu do análneho otvoru dával len obž. S., a to asi 3-4 krát, pričom zo Zápisnice o trestnom oznámení poškodeného K. W. zo dňa 07.11.2014 urobeného v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou vyplynulo, že rúčku od zvonu do análneho otvoru poškodeného W. tomuto strkal obž. E., avšak tento rozpor súd nepovažuje za významný zohľadňujúc fakt, že v čase páchania tohto čiastkového útoku bol poškodený W. v polohe na bruchu a nemusel tak mať dobrý prehľad o tom, kto z obžalovaných mu vlastne rúčku zo zvonu do jeho análneho otvoru strkal. Poškodený I. však bol tou osobou, ktorá na požiadanie obž. S. priniesol zvon na prepchávanie odpadu a mal tak možnosť sledovať celý priebeh tohto čiastkového útoku na poškodeného W. a aj potvrdiť, že rúčku od zvonu poškodenému W. do jeho análneho otvoru zastrčili obaja obžalovaní.

K bodu 3/ vypovedali na hlavnom pojednávaní obaja poškodení, pričom títo potvrdili, že obaja obžalovaní dávali poškodenému W. pred jeho tvár svoje penisy a slovné a potom aj fyzicky poškodeného W. nútili vykonať orálny sex. Pokiaľ ide o ukazovanie holých zadkov obžalovaných poškodenému W., poškodený I. túto skutočnosť potvrdil a poškodený W. ju pripustil, hoci zároveň uviedol, či to bolo naozaj alebo nie.

K bodu 4/ vypovedal len poškodený W., pričom poškodený I. nebol svedkom toho, že by obžalovaní strkali prst do konečníka poškodeného W..

Pokiaľ ide o vinu obžalovaných, súd bol postavený pred úlohu vyhodnotiť vykonané dokazovanie, ktoré proti sebe postavilo výpovede obžalovaných a výpovede poškodených. Za danej situácie, keď okrem výpovedí poškodených neexistuje žiadny iný priamy dôkaz, by bolo jednoduché konštatovať, že je potrebné aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ a oboch obžalovaných spod obžaloby oslobodiť vychádzajúc nepriamo z ustanovenia § 2 ods. 4 Trestného poriadku, podľa ktorého Každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Nekritickou aplikáciou zásady in dubio pro reo však môže dôjsť k situácii, kedy páchatel trestného činu ostane nepotrestaný. Je pravdou, že ak po vykonanom dokazovaní ostanú rozumné pochybnosti, ktoré nie je možné odstrániť inými dôkazmi, je nutné rozhodnúť v prospech obžalovaného, t.j. oslobodiť ho spod obžaloby.

Súd však poukazuje aj na ďalšiu zásadu trestného konania, a to zásadu „voľného hodnotenia dôkazov“ obsiahnutú v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku, podľa ktorého Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd preto vykonal dokazovanie nielen v rozsahu navrhovanom prokurátorom, ale vykonal aj dôkazy, ktoré navrhli obžalovaní (znalecké dokazovanie) s tým zámerom, aby jeho skutkové zistenia boli správne a úplné.

Otázkou, s ktorou sa súd musel predovšetkým vysporiadať bola otázka vierohodnosti jednotlivých výpovedí. Výpovede obžalovaných aj poškodených majú spoločné to, že schopnosť obžalovaných a aj poškodených vypovedať o skutkovom deji nie je narušená. Uvedené vyplynulo tak zo znaleckých posudkov č. 76/2017 a č. 79/2017 vypracovaných na osoby obžalovaných znalcom K.r. V. S., PhD. ako aj zo znaleckých posudkov č. 2015/5 a č. 2015/6 vypracovaných znalcom PhDr. S. U.. A hoci vierohodnosť obžalovaného či poškodeného neurčuje znalec, je znalecký posudok na osobu obžalovaného resp. poškodeného tým prostriedkom či nástrojom, ktorý súdu pomôže urobiť si záver o vierohodnosti jednotlivých výpovedí.

Pokiaľ ide o obžalovaného E., znalec v znaleckom posudku č. 76/2017 uviedol, že tento je schopný riadne chápať dianie okolo seba a vie vierohodne reprodukovať udalosť tak, ako sa v skutočnosti stala a ak sa aj vyskytnú nezrovnalosti v jeho výpovediach s objektívnou realitou, tieto nesúvisia so žiadnou poruchou jeho pamäťových schopností, ale sú vedomého charakteru a súvisia so stratégiou jeho obrany v trestnom konaní. K obžalovanému S. znalec v znaleckom posudku č. 79/2017 uviedol, že tento je schopný riadne chápať dianie okolo seba a vie vierohodne reprodukovať udalosť tak, ako sa v skutočnosti stala a neboli u neho zistené žiadne príznaky duševnej choroby v zmysle psychózy ani žiadne forenzne významné psychopatologické príznaky a ani prejavy fabulácie či konfabulácie k predmetu skutku uvedeného v obžalobe.

K osobe poškodeného W. znalec v znaleckom posudku č. 2015/5 uviedol, že sa vyskytli aj ojedinelé fabulácie, no k predmetu vyšetrovania sú irelevantné. Poškodený W. má čiastočne zníženú schopnosť chápať dianie okolo seba, so zníženou schopnosťou riadne reprodukovať dianie okolo seba a má tiež čiastočne oslabenú schopnosť vnímať, zapamätať si a reprodukovať dianie v čase skutku, avšak chápanie daného skutku je nenarušené. Pokiaľ ide o osobu poškodeného I., zo znaleckého posudku č. 2015/6 vyplynulo, že tento je schopný riadne chápať dianie okolo seba a vie dianie okolo seba riadne reprodukovať. Schopnosť poškodeného vnímať, zapamätať si a reprodukovať dianie v čase skutku je čiastočne znížená. Daný skutok a dianie je však schopný plne chápať.

Súd si síce nemohol urobiť na základe znaleckého dokazovania záver o tom, že výpovede obžalovaných či poškodených sú vierohodné (pozn. to napokon znalec ani bezpečne zistiť nevie), ale zo znaleckého dokazovania vo vzťahu k oboj obžalovaným a tiež k oboj poškodeným mohol vyvodiť taký záver, že

obsah predmetných znaleckých posudkov nepoukázal na žiaden taký faktor, ktorý by mal mať negatívny vplyv na ich vierohodnosť.

Pokiaľ teda súd mal ma za vierohodné považovať jedny či druhé výpovede, musel skutočnosti, ktoré vierohodnosť výpovedí ovplyvňujú, hľadať inde ako v znaleckom dokazovaní, pričom za vierohodné označuje výpovede poškodených a za nevierohodné výpovede obžalovaných, a to z nasledovných dôvodov:

Obžalovaní sa vo svojich výpovediach nezhodli hneď v niekoľkých veciach. Obžalovaný E. vypovedal, že o poškodenom W. vedel, že je „teplý“ a aj sa mu za to vysmieval. Poškodený W. mal obž. E. často masírovať chodidlá. pričom niekedy išiel aj vyššie ku stehnám, ale vtedy mu mal obžalovaný E. povedať, aby prestal. O masírovaní nôh obžalovanému E. ale vypovedal inak obž. S., ktorý uviedol, že poškodený W. sa obžalovanému E. síce stále tlačil na posteľ masírovať nohy, na čo však mal obžalovaný E. reagovať tak, že poškodeného W. odhodil, že tam nemá čo robiť. Ďalší rozpor vo výpovediach obžalovaných sa prejavil v tom, že obž. E. potvrdil, že sa obom poškodeným vysmieval a poškodenému W. viackrát povedal, že je teplý, avšak obž. S. vypovedal, že on sa poškodeným vysmieval, ale neregistroval, že by sa podobným spôsobom ako on vysmieval poškodeným aj obž. E..

Obžalovaný S. mal navyše aj motív konať tak, ako mu to kládla za vinu obžaloba, keď svoj negatívny postoj voči inej sexuálnej orientácii (pozn. súdu - hoci vykonaným dokazovaním nepotvrdené) poškodených deklaroval nielen na hlavnom pojednávaní, ale aj pred znalcom, ktorý v znaleckom posudku č. 79/2017 uviedol, že obžalovaný S. k variáciám sexuálneho správania resp. k sexuálnym menšinám zaujíma otvorene vyhranene odmietavý postoj, čo sa prejavuje jednak tým, že homosexualitu vníma ako niečo hnusné ako aj tým, že využíva kontakt s nimi na ponižujúce vyjadrenia na ich adresu, na robenie si posmeškov z nich, prípadne aj na ich fyzické atakovanie, keď v rámci výsluchu pred súdom pripustil, že poškodenému W. dal minimálne 1x facku a zároveň sa netají svojim negatívnym postojom voči homosexuálom až v zmysle, že sa mu hnusia, ani faktom ich odsudzovania, ponižovania či vysmievania sa im pre nimi a konanie, ktoré je mu kladené za vinu je v súlade s takýmto negatívnym postojom voči homosexuálom a nie je v rozpore ani s osobnostnými charakteristikami obžalovaného.

K uvedenému pristupuje charakteristika obžalovaného E., kde znalec v znaleckom posudku č. 76/2017 uviedol, že konanie, z ktorého je obžalovaný E. obžalovaný nie je v rozpore s jeho osobnostnými charakteristikami, pričom v rámci pobytu vo výkone trestu odňatia slobody sa ocitol v spoločnosti aktívnejšieho, energickejšie vystupujúceho odsúdeného muža - obžalovaného S., ktorého mohol nasledovať v jeho odmietavých prejavoch voči iným odsúdeným, najmä v súvislosti s ich pravdepodobne menšinovou sexuálnou orientáciou a tiež jeho právoplatné odsúdenie pre zločin sexuálneho násillia.

Uvedené skutočnosti preto súd vyhodnotil tak, že výpovede obžalovaných nie sú hodnoverné a sú v súlade s tým, čo uviedol znalec v znaleckých posudkoch č. 76/2017 a č. 79/2017 ohľadne oboch obžalovaných, a to že obžalovaní sú schopní vierohodne vypovedať aj vo vzťahu k vyšetrovanému trestnému činu a pokiaľ sa vyskytnú nezhody v ich výpovediach s objektívnou realitou, tieto nesúvisia so žiadnou poruchou ich pamäťových schopností, ale sú vedomého charakteru a súvisia so stratégiou ich obrany v trestnom konaní.

Faktormi ovplyvňujúcimi posúdenie vierohodnosti výpovedí poškodených sú skutočnosť, že v podstatných okolnostiach skutkového deja a jednotlivých čiastkových útokov sa ich výpovede zhodovali, ďalej skutočnosť, že obaja poškodení aj s odstupom cca 2 rokov vypovedali zhodne (pozn. keď s poškodeným W. bola spísaná zápisnica o trestnom oznámení v mesiaci 11/2014 a úradný záznam o pohovore s poškodeným I. bol spísaný v mesiaci 12/2014) ako aj skutočnosť, že poškodený W. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že musel navštíviť psychiatrov, neustále mu to prebieha hlavou a keď na to myslí, je mu ťažko, nemá kamarátov, ľuďom nedôveruje, nedokáže komunikovať s ľuďmi a nedokáže sa zaradiť do spoločnosti tak ako predtým, čo je v súlade so závermi znaleckého posudku č. 2015/5, kde znalec uviedol, že v osobnosti poškodeného W. aktuálne dominuje anxiózne prežívanie, neistota, strach z ľudí s pocitmi ohrozenia a očakávania útoku, pričom symptómy vykazujú znaky traumatizácie, následkom čoho sú sociálne fobie, vyhýba sa ľuďom a má pocit nedôvery.

U poškodených navyše vykonaným dokazovaním nebol preukázaný ani v náznakoch motív, pre ktorý by si mali útoky obžalovaných na ich osoby vymyslieť, a preto ich výpovede súd vyhodnotil ako vierohodné.

Zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa dopustí ten, kto násillím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti iného k orálnemu styku, análnemu styku alebo k iným sexuálnym praktikám alebo kto na taký čin zneužije jeho bezbrannosť a čin spácha na osobe vo výkone väzby alebo vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 20 Trestného zákona Ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona Za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Vykonaným dokazovaním tak bolo bez rozumných pochybností preukázané, že obžalovaní naplnili skutkovú podstatu zločinu sexuálneho násillia podľa cit. ustanovenia Trestného zákona, keď spoločným konaním násillím donútili poškodených k iným sexuálnym praktikám a skutok spáchali na poškodených vo výkone trestu odňatia slobody a tento skutok spáchali spoločným konaním. V danom prípade išlo navyše o niekoľko čiastkových útokov, ktoré spájala objektívna súvislosť v čase - útoky sa odohrali v mesiaci september 2014, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin.

Obaja obžalovaní spáchali trestný čin úmyselne, pričom ich úmysel bol priamy v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého Trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, nakoľko v ich konaní bola prítomná tak vedomosť ako aj vôľová zložka konania.

Odôvodnenie výroku o treste:

Páchatel' zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa potrestá odňatím slobody na 7 (sedem) až 15 (pätnásť) rokov. Vychádzajúc z ustanovenia druhej vety § 34 ods. 6 Trestného zákona, podľa ktorej Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody, bol súd povinný v prípade oboch obžalovaných týmto ukladať trest odňatia slobody.

V prípade oboch obžalovaných bola vykonaným dokazovaním (pozn. odpisom z registra trestov obžalovaných) preukázaná jedna priťažujúca okolnosť, a to okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to že už boli za trestný čin odsúdení.

Vykonaným dokazovaním nebola u žiadneho obžalovaného preukázaná ktorákoľvek z poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona.

Obaja obžalovaní však boli v čase spáchania zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona vo výkone trestu odňatia slobody za spáchaný zločin (obž. S. dokonca za obzvlášť závažný zločin), teda súd aplikoval ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona, podľa ktorého Pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Aplikujúc ustanovenie prvej vety § 38 ods. 8 Trestného zákona, podľa ktorej Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, tak upravená trestná sadzba predstavuje rozpätie od 11 (jedenásť) do 15 (pätnásť) rokov, pričom súd ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona o zvýšení zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu neaplikoval. (výpočet zvýšenia dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby: $15 - 7 = 8$, $8/2 = 4$, $7 + 4 = 11$)

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 5 písm. a) Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne a) u spolupáchateľov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Pokiaľ ide o konkrétnu výmeru trestu odňatia slobody (pozn. 11 rokov nepodmienečne), súd vychádzajúc zo zásad pre ukládanie trestov uložil obom obžalovaným trest odňatia slobody na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, pretože takýto trest je spôsobilý plniť tak individuálnu prevenciu, t.j. ochrániť spoločnosť pred obžalovanými tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na ich výchovu k tomu, aby viedli riadny život ako aj generálnu prevenciu, t.j. odradiť iných od páchania trestných činov.

K spolupáchateľstvu obžalovaných súd poznamenáva, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by miera konania obžalovaných, ktoré prispelo k spáchaniu zločinu sexuálneho násillia bola v takom nepomere, aby súd obžalovaným uložil inú výmeru trestu odňatia slobody. Naopak vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obaja obžalovaní sa na spáchaní zločinu sexuálneho násillia podieľali rovnakou mierou, a preto uloženie trestu odňatia slobody v rovnakej výmere je plne namieste.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona Súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Vzhľadom na skutočnosť, že obaja obžalovaní boli v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (pozn. čo je zrejme už zo skutkovej vety rozsudku), súd oboch obžalovaných na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený

spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu,

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.